

Nedeľa 3. týždňa v Cezročnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu 3. týždňa
v Cezročnom období (cyklus C).
Navrhované témy sú: Boh je
blízko vo Svätom písme; Ježiš je
Slovo, ktoré sa stalo telom;
otvorme svoju dušu Ježišovmu
životu.

26.01.2025

NEDEĽA BOŽIEHO SLOVA, ktorú
dnes slávime, bola ustanovená preto,
aby v nás rástlo „nábožné a vytrvalé

poznávanie Svätého písma“^[1]. Z tohto dôvodu Cirkev navrhuje, „aby pri eucharistickom slávení bol posvätný text intronizovaný, aby sa zhromaždeniu zviditeľnila normatívna hodnota Božieho slova“^[2].

Pôvod tejto činnosti vidíme v úryvku z knihy Nehemiáš. Izraelský ľud sa práve vrátil do zaslúbenej zeme po dlhých rokoch vyhnanstva v Babylone. Po príchode do Jeruzalema kňaz a zákonník Ezdráš zhromaždí zástup, mužov i ženy, všetkých, ktorí sú schopní porozumieť, a začne čítať z knihy zákona na drevenej tribúne postavenej na túto príležitosť. Čítanie trvalo od svitania až do poludnia. Postoj prítomných, ktorí počúvajú a majú úctu k Písmu, je dojímavý. „Ezdráš otvoril knihu pred očami všetkých ľudí, prevyšoval totiž všetok ľud, a keď ju otváral, všetok ľud vstal. Ezdráš dobrorečil Pánovi, veľkému Bohu, a ľud rad-radom odpovedal:

Amen, amen!, pričom zdvíhal ruky. Potom sa zas sklonili a klaňali sa Pánovi tvárou až po zem“ (Neh 8, 5-7). Vďaka čítaniu a vysvetľovaniu textov mohol ľud v týchto slovách nájsť hlbší zmysel udalostí, ktoré zažil. Mnohí reagovali s dojatím, dokonca až so slzami.

Vyvolený ľud zažil Božiu blízkosť mnohokrát počas svojich dejín spásy. Je to Boh, ktorý prostredníctvom Písma zjavuje ľuďom najhlbšiu pravdu o ich stave ako milovaných stvorení, ako aj spôsob, ako nadviazať vzťah so svojím Stvoriteľom a byť šťastní počas svojho pobytu na zemi. Vzhľadom na Božiu dobrotu a blízkosť žalmista vďačne hovorí: „Rozhodnutia Pánove sú správne, potešujú srdce. Prikázania Pánove sú jasné, osvecujú oči“ (Ž 19, 9).

JEŽIŠ SA VRACIA do Nazareta, „kde vyrástol“ (Lk 4,16). Tam, ako mal vo zvyku, išiel v sobotu do synagógy. V tento deň odpočinku a modlitby sa Židia schádzali, aby počúvali Sväté písmo a prijímali učenie učiteľov. Po niekoľkých modlitbách ten, kto predsedal, vyzval jedného z prítomných, ktorý bol dobre pripravený, aby čítal a komentoval Písmo. Niekedy sa na to niekto prihlásil dobrovoľne.

Mohol to byť prípad Ježiša, ktorý vstal, vzal zvitok s textom, rozprestrel ho a prečítal tieto slová z proroka Izaiáša: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok“ (Lk 4, 18-19). Keď sa čítanie skončilo a Ježiš opäť zvinul zvitok, „oči všetkých v synagóge sa upreli na neho“ (Lk 4,

20). Bola to určite intenzívna chvíľa. Bolo tu veľké očakávanie. Jeho krajanovia, ktorí Ho poznali od detstva, sa túžili presvedčiť, či sú všetky tie príbehy o zázrakoch a uzdraveniach, o múdrom učení, ktoré vyslovoval s autoritou, pravdivé. Očakávali, hoci možno s istou dávkou skepsy, že si vypočujú niečo mimoriadne. Ale Ježišove slová pri komentovaní prorockého úryvku ďaleko presahovali všetky ich očakávania: „Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli“ (Lk 4, 21).

Písmo sa splnilo. To, čo sa v ňom píše, už nie je len príslubom, ale stalo sa skutočnosťou. Slovo sa vtelilo do Krista. Tí, čo Ho počúvajú – a my s nimi –, sú tí zajatci, slepí a utláčaní, ktorí teraz môžu prijať Pánovu milosť. Boh, ktorý sa nám priblížil už vo Svätom písme, sa k nám teraz priblížil nečakaným a nevídaným spôsobom: tým, že na seba vzal náš ľudský stav. Božie slovo nadobúda

nový význam. Zisťujeme, že v skutočnosti celé Božie slovo hovorí o Kristovi. „V našom živote by sme mali napodobňovať život Kristov a to sa dá len vtedy, keď budeme Krista poznať: a spoznáme ho, keď budeme čítať a rozjímať nad Svätým písmom, keď sa budeme modliť“^[3] —.

„AKO KREŠŤANIA sme jeden ľud kráčajúci v dejinách, posilňovaný prítomnosťou Pána uprostred nás, ktorý k nám hovorí a živí nás (...). V tejto súvislosti je potrebné nezabúdať na učenie knihy Zjavenia, keď sa hovorí, že Pán stojí pri dverách a klope. Ak niekto počuje jeho hlas a otvorí mu, vojde a bude s ním stolovať (porov. 3, 20). Ježiš Kristus klope na naše dvere prostredníctvom Svätého písma; ak ho počúvame a otvoríme dvere svojej mysle a srdca,

potom vstúpi do nášho života a zostane s nami“^[4].

Nie vždy sa nám darí počúvať Boha. Žijeme vo svete, kde je veľa slov, hluku, rozptýlenia. Možno sa niekedy cítime trochu zahltení. To nám neľahčuje niečo tak zdanlivo jednoduché, ako je počúvanie, venovať mu premyslenú pozornosť, prijímať slová, na ktorých naozaj záleží. Možno práve toto môžeme podnecovať: prosiť Pána o väčšiu ochotu počúvať Ho, keď sa jeho slovo ohlasuje počas svätej Omše, keď si sami čítame Bibliu, keď trávime čas v modlitbe rozjímaním nad posvätnými textami.

„Keď milujeme nejakú osobu,“ učil svätý Josemaría, „túžime dozvedieť sa aj tie najmenšie podrobnosti týkajúce sa jej života, jej povahy, aby sme sa s ňou mohli stotožniť. Preto by sme mali rozjímať o Kristovom živote (...). Lebo je potrebné, aby sme

ho dobre poznali, aby sme si ho celý uchovali v hlave i v srdci, aby sme v každej chvíli, aj bez knihy a so zavretými očami, mohli kontemplovať Ježišov život ako vo filme“^[5]. Na tejto ceste počúvania Svätého písma nás sprevádza Panna Mária, ktorá bola nazvaná blahoslavenou, pretože uverila v naplnenie toho, čo jej povedal Pán (porov. Lk 1, 45). Prosme Máriu, aby sme podobne ako Ona vedeli prijať a uchovať vo svojom srdci to, čo nám chce Pán odovzdať vo svojom Slove.

^[1] František, *Aperuit illis*, 30-IX-2019, bod 15.

^[2] *Ibid.*, bod 3.

^[3] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 14.

^[4] František, *Aperuit illis*, 30-IX-2019,
bod 8.

^[5] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod
107.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-3-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c-2/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-3-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c-2/)
(17.08.2025)